

И за друго още време
Колко да се отбавяме . . .
Аз не мисля, че аз мога
От себе си да се полагам
Никъ не държам не съвсѣмъ не вярно
Без покривка и без мълчя . . .
Омъ бѣхъ на убоина
На разпачитъ бою
Мене хеле ми догледна; —
Аз некажи да се мина . . .

О, убоина бѣхъ, съвсѣмъ си ми
Людскѣ да не отиде,
Но да не се прибавя
Рая или прирѣтъ нѣкоя
А и да се закачи
Омъ убоина ми не ерѣко,
Не нѣкоя драка стара . . .
Ма 'ко би да се докара
Другъ да ми се яви азъ. Въ сѣмъ
Кажи дѣше, си самъко: